

РЕШЕНИЕ

№ 4500

гр. София, 06.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4204** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място], депозирана чрез адв. М. Т. от АК –В. Т. против Решение №36152 от 10.02.2020 г., постановено по НАХ дело №11725/2018 г. по описа на СРС, НО, 110-и състав, с което е потвърдено НП № F 277915/04.04.2017 г., издадено от Заместник директора на ТД на НАП – С.. С последното на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за извършено нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ. От изложеното в жалбата се стига до извод, че дпоред касатора решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Изложени са подробни съображения недоказаност на нарушението и за наличие на основания за приложимост на разпоредбата на чл.28 ЗАНН. В съдебно заседание се навежда довод за изтекла погасителна давност по чл.82, ал.3 ЗАНН. Иска се отмяната му постановяване на друго, с което НП да бъде отменено.

Ответникът ТД на НАП – С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д. А. в представена писмена защита изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева по

представен списък.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било наказателно постановление № F 277915/04.04.2017 г., издадено от Заместник директора на ТД на НАП – С., с което на [фирма], [населено място] е наложена имуществена санкция по чл.185, ал.2, вр. ал.1 ЗДДС в размер на 500 лева за извършено нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ за това, че на 30.09.2016 г. в 16.32 часа при извършена оперативна проверка в търговския му обект – магазин за хранителни стоки „Б. Я.“, находяща се в [населено място],[жк]до блок 38 е установена промяна в касовата наличност в размер на 64,12 лева, представляваща извеждане на пари от касата, която не е отразена на фискалното устройство чрез операциите „служебно изведени суми“.

При извършена цялостна проверка на обжалваното пред нето НП СРС е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че административното нарушение е безспорно установено. Изложил е подробни мотиви защо счита, че деянието е правилно квалифицирани правно и правилно е приложена санкционната норма. Разгледал е и възраженията на дружеството жалбоподател, като подробно се е мотивирал защо счита, че същите са неоснователни. Извършил е и преценка за приложимост на разпоредбата на чл.28 ЗАНН, като мотивирано е приел, че процесните нарушения не представляват „маловажен случай“ на административно нарушение.

Настоящият касационен състав, на база събраните пред районния съд доказателства и фактически установявания, счита, че решението е правилно.

Районният съд е проявил процесуална активност, като е събрал необходимите за изясняване на случая писмени и гласни доказателства. Анализирайки същите правилно е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на НП и последното е издадено в съответствие с материалния закон.

В конкретния случай от събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установява, че дружеството е осъществило състава на посоченото в АУАН и НП нарушение от обективна страна, с оглед на което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Съгласно приетата за нарушена разпоредба на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2016 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми, което

задължение в случая не е било изпълнено от служителите на дружеството, работещи в проверявания търговски обект. Нарушението, за което е санкционирано дружеството, касае нерегистрирани служебно извадени суми. Доколкото Наредбата е издадена на основание чл.118 от ЗДДС, то същата попада в приложното поле на чл.185, ал.2 от ЗДДС, съгласно който извън случаите по ал.1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл.118 или на нормативен акт по неговото прилагане се налага съответна глоба или имуществена санкция. Дружеството е санкционирано именно за нарушение на Наредба № Н-18/13.12.2016г., която е нормативен акт по прилагането на чл.118. В тази връзка правилно е приложена санкционната норма. Както правилно е приел и СРС за нарушенията, които не водят до неотразяване на приходи, съгласно изр. второ на чл.185, ал.2 ЗДДС се налага санкцията по ал.1. Именно по този начин е посочена санкционната норма в НП, като наложената санкция е в минимално предвидения размер.

Доколкото санкцията е наложена за нерегистрирани служебно извадени суми, като изрично е посочено от АНО, че същите са извън случаите на продажби, неотосими са доводите в касационната жалба, че нито в съставения протокол от проверка, нито в АУАН е посочено, че в момента на проверката е осъществена покупко-продажба, която не е регистрирана. Неотосими и недоказани в хода на въззивното производство са и изложените причини за констатираната разлика. Относим към съставомерността на деянието е факта, че при проверката е установена разлика между дневния оборот от монтираното в обекта и въведено в експлоатация ФУ и фактическата наличност в касата в обекта, която не е отразена на ФУ чрез операцията служебно извадени суми. Тези констатации са доказани, при което правилно е ангажирана отговорността на дружеството, както е приел и СРС.

Неоснователно е становището, че процесният случай разкрива белезите на маловажен такъв по смисъла на чл.28 ЗАНН. Процесното нарушение не се отличават с по-ниска степен на засягане на обществените отношения отколкото други нарушения от същия вид, поради което същото не може да се квалифицира като маловажно. Неотразяването на суми в ЕКАФП от страна на задълженото лице води до невъзможност за последващи контролни действия от страна на органите, на които това е възложено. Маловажност на нарушението не се обуславя и от размера на разликата.

Неоснователно е твърдението на процесуалния представител на санкционираното дружество, че към настоящия момент е изтекла предвидената в чл.82, ал.3 ЗОНН давност. Предвидените в тази разпоредба давностни срокове са относими към изпълнение на наказанието и текът от влизане в сила на НП. В случая процесното НП не е влязло в сила поради обжалването му по съдебен ред, поради което давностните срокове за изпълнение на наложената санкция към настоящия момент не са започнали да текат.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно е искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски съгласно чл.143, ал.4 АПК, вр. чл.63, ал.3 ЗАНН. Същия се представлява от юриконсулт, изготвил и представил писмени

бележки по делото, но неучаствал в проведеното съдебно заседание. Предвид това на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.27е от Наредба за правната помощ в размер на 80 лева. Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №36152 от 10.02.2020 г., постановено по НАХ дело №11725/2018 г. по описа на СРС, НО, 110-и състав, с което е потвърдено НП № F 277915/04.04.2017 г., издадено от Заместник директора на ТД на НАП – С..
ОСЪЖДА [фирма], [населено място] да заплати на ТД на НАП – С. деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.